

[Arne Melchior]

med dette forslag, og læsningen af dets bemærkninger har heller ikke kunnet overbevise om, at der foreligger noget problem.

Vi må derfor anbefale Folketinget at afvise forslaget.

Jens Thoft (SF):

Det er jo meget at kalde dette her en debat. Men for ikke at skuffe forventningerne skal jeg kort gennemgå de indvendinger, som de enkelte ordførere har gjort.

Den vigtigste indvending er, at sagen ikke bør drøftes her i Folketinget, men i et særligt udvalg. Javel, men nu er det jo sådan, at forslag efter at have været behandlet her i Folketinget sædvanligvis går til udvalgsbehandling. Det havde jeg også forestillet mig skulle gælde dette forslag – det er i øvrigt påbudt i Folketingets forretningsorden. Men jeg synes, det er en besynderlig opfattelse at have, at det er upassende eller utidigt, eller hvad det i øvrigt var for bemærkninger, man anvendte, at vi i Folketinget diskuterer noget så væsentligt som hensigtsmæssigheden af, at danske officerer, officerer fra alle tre værn, uddannes i brugen af atomvåben.

Dernæst siger hr. Hans Hækkerup, at tidspunktet er uheldigt. Nu er jeg ret sikker på, at det stort set altid har været den opfattelse, at uanset hvad vi er kommet med, har det ikke været det allermest passende tidspunkt, men det har dog ikke forhindret Socialdemokratiet i tidligere at indtage en endnu mere positiv holdning til disse spørgsmål end den forholdsvis positive holdning, som jeg da godt kunne høre hos hr. Hans Hækkerup, og som jeg skal takke for. Det er også en mere positiv holdning end den, der lå i det citat, forsvarsministeren benyttede fra den socialdemokratiske statsminister i 1979.

Når vi kommer til substansen, finder hr. Jørgen Estrup – og det synes jeg måske nok var den mest interessante tale – tingene dårligt dokumenteret, men mente i øvrigt, det var rimeligt, at danske soldater lærer at beskytte sig imod brugen af atomvåben imod dem. Javel. Men det, der er det karakteristiske ved den norske holdning, som der også blev redegjort for i det særlige sikkerhedspolitiske udvalg, da vi besøgte det norske Storting, og hvor man henviste til stortingsmelding 221 og budgetposition 1, tror jeg det hed, er netop de for nylig i Norge

vedtagne retningslinier, hvorefter man stoppe den norske deltagelse i sådanne øvelser. På den baggrund forekommer det en lille smule bemærkelsesværdigt, at De Radikale nu indtager en anden holdning.

For det andet mener jeg, at min hovedpåstand er klart dokumenteret – jeg har gjort meget ud af det i mine bemærkninger, og det er jeg ked af at hr. Jørgen Estrup ikke helt har forstået – at officerer fra alle tre værn uddannes i brug af atomvåben. Dertil siger hr. Jørgen Estrup, at det ikke handler om brugen af atomvåben, men om at beskytte sig imod atomvåben. Så må jeg spørge hr. Jørgen Estrup, hvorfor officererne så også uddannes i procedurerne for at rekvirere atomvåben; disse procedurer skulle det da ikke være nødvendigt at oplære folk i, hvis det, man ønsker at lære dem, er at tage brusebad, når bomben er faldet. Det er jo det, man lærer dem.

Jeg ser heller ikke nogen grund til, at man i nederste skrivebordsskuffe har skydetabellen for granater med atomsprænghoveder, som A. C. B. Wegger i sin tid udtalte. Jeg ser heller ingen grund til, at vi har en række våbentyper, som rent faktisk er indrettet sådan, at de umiddelbart kan anvende atomvåben. Jeg kan heller ikke helt forstå, hvorfor vi har atomvåben oplagret i et antal i depotet i Main, som langt overstiger det, der skal anvendes i Slesvig-Holsten-området. Hvis ikke det, der i virkeligheden er problemet, er, at de er tiltænkt det danske område.

Når hr. Jørgen Estrup fastslår, at der ikke er noget som helst bevis for, at danske soldater rent faktisk oplæres, må jeg gøre opmærksom på, at vi har svar fra forsvarsministeren, der dokumenterer, at officerer fra alle tre værn lærer disse ting. Vi har svar fra forsvarsministeren, der dokumenterer, at de lærer procedurerne, og vi ved endelig fra den drøftelse, Det Sikkerhedspolitiske Udvalg havde med det norske udenrigspolitiske udvalg, at man i Norge var meget stolt af denne ændring, som fremgik af de stortingspropositioner, jeg har omtalt tidligere.

Jeg må erkende, at jeg er en lille smule skuffet over den debat, vi har haft her i dag, og det skal ikke være nogen henmmelighed, at jeg i særlig grad er skuffet over De Radikales holdning, for hvis vi tænker tilbage til de debatter om atomvåben, vi har haft i de sidste seks år, har De Radikales holdning været forholdsvis